

Чарівна крамниця
Герберт Велз

"Чарівна крамниця" – один з найбільш парадоксальних і загадкових оповідань відомого англійського фантаста Герберта Веллза, автора романів "Людина-невидимка", "Війна світів" і ін. Чарівна крамниця, куди Веллз приводить читача, відкриває свої двері не кожному. Це місце перетворень, метаморфоз, які так легко відбуваються з людиною в дитинстві і залишаються спогадами на все життя.

Герберт Велз

Чарівна крамниця

Я бачив Чарівну крамницю здалеку кілька разів. Бувало, що я навіть проходив повз її вітрину, звідки на мене дивилися різні химерні вироби, магичні кулі, чарівні кури та ковпаки, ляльки для червоноробів, набори для фокусів, колоди карт, які на перший погляд здавалися абсолютно звичайними, та інші подібні речі. Але я ніколи і не думав туди заходити, поки одного разу, практично без попередження, Гіп не потягнув мене за руку прями́сінько до вітрини і поведився так, що мені нічого не залишалося, окрім як зайти з ним всередину. Чесно кажучи, я навіть ніколи точно не знав, де знаходиться ця крамниця – простенька, нічим не примітна вітрина на Ріджент-стріт, між магазином картин і вітриною з курчатами, вирощеними в запатентованих інкубаторах – але, як виявилось, ось вона тут. Мені здавалося, що вона знаходиться десь ближче до Площі Пікаділлі або за поворотом на Оксфорд-стріт, або навіть десь у районі Холборн. Вона завжди виднілася нібито здалеку, була завжди, так би мовити, не по дорозі, вона завжди була чимось на зразок міражу в пустелі. Але зараз я бачив її зовсім чітко, я стояв прямо перед її парадним входом, а Гіп своїм маленьким вказівним пальчиком тицяв по вітрині, вказуючи на її різноманітний вміст.

«Якби у мене була купа грошей, – сказав Гіп, тицьнувши пальцем у «Зникаюче яйце», – я б купив собі це. А ще ось це», – він вказав на лялькове немовля, яке було неймовірно схоже на справжнє. «О, і ще ось це», – пухкий пальчик тягнувся до загадкового предмету, до якого додавалася записка з написом: «Купуй та дивуй своїх друзів».

«Все, що ти покладеш під цей ковпак, зникне, – сказав Гіп, – я читав про це в книзі».

«А ось це, татку, «Зникаюча монета», тільки вони поклали її таким чином, щоб ми не бачили, як вона працює».

Гіп, милий хлопчина, був дуже схожим на свою матір, він не просив зайти до магазину і не вередував, тільки ось, знаєте, абсолютно несвідомо потягнув мене за палець до дверей, чітко даючи зрозуміти свої наміри.

«І це, – він вказав на «Чарівну пляшку».

«А якби вона у тебе була?», – запитав я, при цьому Гіп розцінив моє запитання як багатообіцяючу перспективу, і його очі миттєво засяяли.

«Я б показав її Джессі», – сказав він, як завжди, не забуваючи і про друзів.

«До твого дня народження залишилося менше ста днів, Гібблс», – сказав я, поклавши руку на дверну ручку.

Гіп нічого не відповів, тільки стиснув мій палець ще міцніше, і ми зайшли до крамниці.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, купив полную легальную версию (https://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=63100578&lfrom=362673004) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.